

Книга Йоеля і Лаодикійська Церква Адвентистів Сьомого Дня — Номер одинадцятий

Jeff Pippenger

2025-12-14

Номер одинадцять

Вістка пізнього дощу є застереженням про наближення закриття часу випробування разом із закликком до особистої підготовки. Ці два поняття представлені в десятому й одинадцятому розділах видіння Ісаї, і подані вони в контексті вістки одинадцятого розділу книги Даниїла, який був розпечатаний 1989 року, а приховану історію якого розпечатують під час запечатування ста сорока чотирьох тисяч, які у видінні представлені Ісаєю та його синами. Дві лінії разом становлять застереження для Ахаза, який представляє лаодикійців, що не мають «розуміння» цих двох ліній — внутрішньої та зовнішньої — які пронизують біблійне пророцтво.

Даниїла 11:11 та Об'явлення 11:11 подають те саме внутрішнє й зовнішнє відображення: у Даниїла представлено зовнішнє, а в Об'явленні — внутрішнє. Ці два «розділ і вірші» — внутрішній і зовнішній — безпосередньо пов'язуються із зовнішніми та внутрішніми посланнями десятого й одинадцятого розділів, і це відбувається в Ісаї 11:11.

Шостий розділ книги пророка Ісаї — це 9/11 і вказує на очищення та помазання Ісаї як вісника в день 9/11. Починаючи з сьомого розділу й далі — нарис послання, що надійшло 9/11. Десятий розділ визначає роль останніх шести віршів одинадцятого розділу книги Даниїла, адже це було послання, розпечатане в час кінця у 1989 році.

Одинадцятий розділ книги Ісаї відображає 9/11 і помазання Ісаї та його послання. Перший вірш пов'язаний із десятим за допомогою «Джессі», і десятий вірш каже: «І в той день», а одинадцятий продовжує, кажучи: «І станеться того дня, що Господь вдруге простягне Свою руку, щоб повернути останок Свого народу».

Того дня був 1850-й.

І вийде паросток із пня Єсея, і галузка виросте з його коренів; І спочине на Ньому Дух Господній: дух мудрости й розуму, дух поради й сили, дух пізнання та страху Господнього; І дасть Йому швидке розуміння у страху Господньому; і Він не буде судити за видом очей Своїх, ні докорятиме за тим, що чують вуха Його; Але справедливістю судитиме вбогих, і по правоті докорятиме смиренним землі; і вдарить землю жезлом уст Своїх, і подихом уст Своїх умертвить нечестивого. І справедливість буде підперезанням стегон Його, а вірність — підперезанням чресел Його. І вовк буде жити з ягням, і леопард ляже з козеням; і теля, і молодий лев, і годованець — разом; і мале дитя буде водити їх. І корова й ведмедиця пастимуться; їхні малята лежатимуть

разом; і лев їстиме солому, як віл. І немовля бавитиметься над діркою аспіда, а відлучене дитя покладе руку свою на кубло василіска. Не будуть чинити зла й нищити на всій горі святій Моїй, бо земля буде повна пізнання Господа, як води покривають море.

11:10 І того дня постане корінь Єссея, що стоятиме як стяг для народів; його шукатимуть язичники, і його спочинок буде славний.

11:11 І станеться того дня, що Господь удруге простягне Свою руку, щоб повернути залишок Свого народу, що позостанеться, з Ашшуру, і з Єгипту, і з Патросу, і з Кушу, і з Еламу, і з Шінеару, і з Хамату, і з островів моря.

11:12 І він підніме стяг для народів, і збере вигнанців Ізраїля, і згромадить розсіяних Юди з чотирьох країв землі.

І задрість Єфрема відступить, і вороги Юди будуть вигублені: Єфрем не буде задрити Юді, і Юда не буде утискати Єфрема. І налетять на плечі филистимлян на заході; разом пограбують синів сходу; покладуть свою руку на Едом і Моав, і сини Аммона будуть їм коритися.

І Господь цілковито знищить язик Єгипетського моря; і Своїм могутнім вітром Він замахне рукою над рікою, і розіб'є її на сім потоків, і дасть людям перейти сухою ногою. І буде гостинець для остачі Його народу, що позостанеться, з Ассирії; як було Ізраїлеві в день, коли він вийшов із землі Єгипетської. Ісая 11:1-16.

У першому вірші сказано: «І вийде паросток із пня Єсея, і з його коренів виросте гілка; і спочине на ньому Дух Господній». Вражаючий опис Христа триває далі, ОДНАК це описання більше стосується останніх днів, ніж днів Ісаї чи навіть тих часів, коли Христос ходив серед людей.

Уважне читання показує, що вірші з першого по дев'ятий — це всі означальні характеристики Христа, а в десятому вірші сказано: «І вийде жезл». Немає перерви в ході думки від першого вірша аж до десятого. Десятий вірш каже: «і того дня», що має статися того самого дня, що й у першому вірші. І десятий, і перший вірші вказують на «корінь», тим самим пов'язуючи ці два вірші, рядок до рядка.

Разом перший і десятий вірші стверджують: "І вийде пагін із пня Єссея, і галузка виросте з його коріння: І того дня буде корінь Єссея, який стане знаменом для народів; до нього звернуться язичники: і його спочинок буде славний.

«Жезл» — символ влади.

І вона народила дитя чоловічої статі, якому належить правити всіма народами залізним жезлом; і дитя її було підхоплене до Бога і до Його престолу. Об'явлення 12:5.

«Жезл» — символ відбору, поділу та відокремлення.

І Мойсей поклав жезли перед Господом у скинії свідчення. І сталося, що назавтра Мойсей увійшов до скинії свідчення; і ось, жезл Аарона для дому Левія пустив бруньки,

і дав паростки, і розцвів квітами, і вродив мигдаль. І виніс Мойсей усі жезли від лица Господнього до всіх синів Ізраїлевих; і вони подивилися, і кожен узяв свій жезл. І сказав Господь Мойсеєві: Поверни жезл Ааронів знову перед свідченням, щоб він зберігався як знак проти бунтівників; і ти цілком відвернеш від Мене їхнє ремствування, щоб не померли. І Мойсей зробив так: як Господь наказав йому, так і зробив. Числа 17:7-11.

Жезл Аарона, що розцвів, позначає «жезл» у період пізнього дощу, адже саме Ааронів жезл був єдиним із тринадцяти «жезлів», що розцвів. Розцвітання є символом періоду пізнього дощу, коли Бог виявить відмінність між дванадцятьма непокірними «жезлами», які твердять, що мають вістку пізнього дощу, як це також проілюстровано демонстрацією Іллі вогнем, що позначила відмінність між істинним і фальшивим. «Жезл» також є символом вимірювання та суду.

І дана була мені тростина, подібна до жезла; і став ангел, кажучи: Устань і вимірй храм Божий, і жертвник, і тих, що поклоняються в ньому. Об'явлення 11:1.

«Жезл» виходить із стовбура Джессі, а «Джессі» означає «вирізнитися», як це роблять віхи в біблійному пророцтві. Фарез був фактичним «коренем» Джессі, і Фарез означає «пролом; прориватися або розсіюватися». Фарез є коренем або початком кровної лінії Джессі. «Корінь Джессі» тому є символом альфи — Фареза, а омегою — Джессі, початком і кінцем. Корінь Джессі починається розсіюванням (Фарез) і закінчується віхою чоловіка, що стоїть. Стояння людей у пророчому сенсі знаменує царство. У Біблії Фарез започатковує кровну лінію, не маючи жодних зв'язків до своєї появи, і його ім'я означає пролом, тож запис його родоводу та його ім'я визначають Фареза як початок, роблячи Джессі кінцем. Мелхіседек також є біблійною постаттю, яка визначається як така, що не має попереднього родоводу, як і у випадку з Фарезом. Корінь Фареза містить істину про те, що він представляє священство Мелхіседека, якому Авраам давав десятину.

Чин Мелхіседека — священницький чин Христа.

Куди, як предтеча, за нас увійшов Ісус, ставши Первосвященником навіки за чином Мелхіседека. Євреїв 6:20.

Корінь Єссея був священством Мелхіседека, і початок має відображати кінець. Єссеї представляє останню групу священства Мелхіседека, що постане, яка, згідно з Ісаєю, є стягом для народів.

«Stem» означає 'зрубувати (дерева); стовбур або пень дерева (як зрубаного, так і посаженого)', і цей «stem» виростає з царства, яке було відняте, як це сталося з Навуходносором у четвертому розділі книги Даниїла. Дерево у пророчому розумінні — це царство, і коли царство закінчується, те дерево зрубане.

«Пагін» в уривку виходить із пня — не з верхньої гілки. Із колишнього царства, представленого пнем, постає «жезл» — символ влади, і ця влада залежить від того, чи несе цей «жезл» «бруньки та цвіт» вістки пізнього дощу. Ця влада походить із попереднього царства, яке було зрубане.

"Корінь" — це "корінь Джессі", а "стебло", що виходить із "пня", походить із "пня", корені якого є коренем Джессі. Стебло, що породжує владу, походить від пня, але Гілка походить від кореня — і корінь є прапором. Корінь — це початок, а кінець — гілка.

Слово «branch» означає «сторож» або «віха». Ісає повідомляє нам, що Branch приходить під час недільного закону.

І того дня семеро жінок ухопляться за одного чоловіка, кажучи: Ми їстимемо свій хліб і носитимемо свій одяг; тільки нехай нас називають твоїм ім'ям, щоб зняти з нас ганьбу. Того дня Паросток Господній буде красою й славою, а плід землі — величний і прекрасний для вцілілих з Ізраїля. І станеться: хто залишиться на Сіоні, і хто позостанеться в Єрусалимі, буде названий святим — кожен, хто записаний між живими в Єрусалимі, — коли Господь обмие скверну дочок Сіону й очистить з-посеред нього кров Єрусалима духом суду й духом палення. Ісає 4:1-4.

"один чоловік", за якого ухопляться сім жінок, — це Папа Римський, який стає восьмим, що є з семи, за недільного закону, підробляючи 8 душ на ковчезі. За недільного закону, "того дня" "парость Господня буде прекрасною та славною" "коли Господь обмие скверну дочок Сіону й очистить кров Єрусалима з-посеред нього духом суду та духом горіння". Очищення духом суду та горіння здійснюється Посланцем Заповіту в Малахії 3 за недільного закону. "прекрасна парость" — це сто сорок чотири тисячі, які походять не від пня, а від кореня Джессі, який є знаменом.

Їхня влада представлена жезлом, що походить від гілки занепаłego царства. Філадельфійське царство занепаło з 1856 по 1863 рік, і влада, встановлена в тому занепаломому царстві, відновлюється при недільному законі. Коли гілка, що є знаменом, буде піднята, лаодикійський рух ста сорока чотирьох тисяч переходить у філадельфійський рух ста сорока чотирьох тисяч. Саме тоді влада, або жезл, що походить із мілеритського чи філадельфійського царства, представлена ключем, який покладено на Еліякіма в Ісаї 22:22.

І ключ дому Давида покладу на його плече; тож він відчинить, і ніхто не зачинить; і він зачинить, і ніхто не відчинить. Ісає 22:22.

Цей вірш вказує на 22 жовтня 1844 року і показує, що Еліякім отримує «ключ». У двох попередніх віршах влада Лаодикії забирається у Шевни і передається Еліякіму. За недільного закону влада, колись дана вибраному завітному народові, забирається з царства лаодикійського Адвентизму сьомого дня і передається царству Філадельфійського руху ста сорока чотирьох тисяч — яке є царством слави.

Він сказав їм: А ви за кого Мене вважаєте? А Симон Петро, відповівши, сказав: Ти — Христос, Син Бога Живого. Ісус у відповідь сказав йому: Блаженний ти, Симоне, сину Йони, бо не плоть і кров відкрили це тобі, але Мій Отець, що на небі. І Я також кажу тобі: ти — Петро, і на цій скелі Я збудую Мою церкву, і ворота пекла не подолають її. І дам тобі ключі Царства Небесного: і що б ти не зв'язав на землі, буде зв'язане на небі; і що б ти не розв'язав на землі, буде розв'язане на небі. Матвія 16:16–19.

Жезл влади, представлений як ключ, даний Петрові, покладається на рамено Еліякіма у Ісаї 22:22. Петро представляє гілку ста сорока чотирьох тисяч, які входять у завіт із Христом безпосередньо перед недільним законом. В уривку Петро перебуває в Кесарії Пилипа, яка є Паніумом віршів 13–15 одинадцятого розділу книги Даниїла. Його ім'я змінюється, що означає завітні стосунки, а ім'я «Петро», якщо обчислити його шляхом множення порядкових номерів кожної літери, дорівнює 144 000. Ця влада, або жезл, або ключ, що покладається на рамено Еліякіма, коли Шевну кидають у поле, мов м'яч, є тим «жезлом», який походить від пня філадельфійського міллитерського адвентизму, зрубаного у 1856–1863 роках.

Петро отримує владу Божого завітного народу при відокремленні пшениці від куколлю, бо пшениця має бути піднесена як похитне приношення хліба на П'ятидесятницю. Кукіль спершу відокремлюється, як це представлено закваскою в п'ятидесятницьких похитних хлібах, яку усувають у процесі випікання. Влада жезла або ключа походить від пня поваленого царства, а гілка, що є знаменом, походить від кореня Єссея і є коренем Єссея, бо Ісус показує кінець чогось через його початок. Корінь — це початок, а гілка — кінець. Це пророче застосування не можуть зрозуміти прискіпливі юдеї як часу Христа, так і сьогодні, бо це первинний принцип методології пізнього дощу, і це також представлено як ключ дому Давидового. Ключ відчиняє двері дому Давидового, які були зачинені. Ключ відчиняє двері до небесного святилища, дому Давидового. Альфа 22 жовтня 1844 року повторюється в Омезі недільного закону.

Давид, син Єссея, передає загадку, яка поклала край будь-якій подальшій дискусії з прискіпливими юдеями за днів Христа, тим самим ознаменувавши кінець Його свідчення юдеям.

Псалом Давида. Господь сказав моєму господу: Сиди праворуч мене, доки не зроблю твоїх ворогів підніжжям для твоїх ніг. Господь пошле з Сіону жезл твоєї сили: пануй посеред твоїх ворогів. Твій народ буде готовий у день твоєї сили, у пишноті святості, із лона ранку: у тебе — роса твоєї юності. Господь присягнув і не розкається: ти — священик навіки за чином Мелхіседека. Псалми 110:1–4.

Палмоні вирішив помістити цей уривок у Псалом 110, що, звісно, є ще одним числом у світі математики, яке визнають особливим. Половина «220» і десять разів по «11» спонукали б душу очікувати, що число «110» має певне значення, і так воно й є — як і сам уривок. Це пісня Давида, а Давид є символом ста сорока чотирьох тисяч, тож це вірш із пісні про виноградник, яка є піснею Мойсея й Агнця. У ній зазначено, коли колишніх виноградарів виноградника обминають, і виноградник передають ста сорока чотирьом тисячам. Коли це відбувається, настає «день твоєї сили», що збігається із силою П'ятидесятниці на кульмінації сезону П'ятидесятниці.

Люди Божі будуть «готові» у день, коли вони вийдуть із «утроби ранку», з «росою твоєї юності». Нове народження є ілюстрацією навернення та життя. Сто сорок чотири тисячі були взяті з утроби в липні 2023 року, і вони народилися з росою своєї юності, бо вони

народилися у звістці Опівнічного Крику, що також відбулося у мілеритів на початку, або їхньої «юності». Це та сама роса, бо це повторення історії альфи в межах історії омеги. У «день їхнього» «уповноваження», коли Шевну буде вигнано «з» його «посади і з» його «становища», а Еліякіма «повалено», сто сорок чотири тисячі стають священиками омеги, бо їх поставлено за чином Мелхіседека, адже сто сорок чотири тисячі не скуштують смерті, або, як у випадку з Мелхіседеком, вони священики навіки.

У «день Його сили» Господь пошле «жезло Своєї сили із Сіону». Влада Його царств — як благодаті (виправдання), так і слави (освячення) — покладена на тих, хто носить Його вінець слави, бо вони представляють Його царство. Вони послані із Сіону, бо значення Сіону представляє стяг ста сорока чотирьох тисяч.

Коли фарисеї зібралися разом, Ісус запитав їх, кажучи: "Що ви думаєте про Христа? Чий він син?" Вони кажуть йому: "Син Давидів."

Він каже їм: Як же Давид Духом називає його Господом, говорячи: «Господь сказав Господеві моєму: Сядь праворуч мене, доки не покладу ворогів твоїх підніжком ніг твоїх»? Якщо ж Давид називає його Господом, то як він йому син?

І ніхто не міг відповісти йому ані словом, і від того дня ніхто вже не наважувався ставити йому жодних запитань. Матвія 24:41-46.

Давидів пророчий стосунок до Христа у термінах альфи й омеги — початку й кінця — є основним правилом методології «лінія на лінію», і цього правила не могли збагнути прискіпливі юдеї так само, як лаодикійський адвентист сьомого дня не може зрозуміти, що історія міллеритів під час звістки Опівнічного кличу була тим періодом, коли небесна роса виливалася в юності адвентизму. «Роса» твоєї юності — на ста сорока чотирьох тисячах, і вона почала спадати 11 вересня, а недільний закон — це «день сили», коли рештка помазується на священиків за чином Мелхіседека.

З пня лаодикійського Адвентизму сьомого дня (церква воююча) проростає гілка (церква triumфуюча), тоді як із кореня Джессі сто сорок чотири тисячі — це гілка славного плоду, піднесена як жертва потрясання у день його сили.

Ми продовжимо ці міркування у наступній статті.

Прислів'я один

1 квітня 1850 року До «Малого стада».

Дорогі брати. — Господь дав мені видіння 26 січня, про яке я розповім. Я побачила, що деякі з Божого народу були нерозумні й дрімотні; лише напівпробуджені й не усвідомлювали часу, в який ми тепер живемо; і що «чоловік» із «щіткою для бруду» увійшов, і що деякі були в небезпеці, що їх змете. Я благала Ісуса врятувати їх, пощадити їх ще трохи й дати їм побачити свою жахливу небезпеку, щоб вони могли приготуватися, перш ніж стане назавжди запізно. Ангел сказав: «Гибель гряде, як могутній вихор». Я благала ангела змилюватися і спасти тих, хто любив цей світ, був

прив'язаний до свого майна й не хотів відірватися від нього та пожертвувати ним, щоб прискорити посланців у їхній дорозі, щоб нагодувати голодних овець, які гинули від нестачі духовної поживи.

Коли я бачила бідні душі, що вмирили через брак теперішньої істини, а дехто, хто заявляв, що вірить істині, дозволяв їм помирати, утримуючи необхідні засоби, щоб провадити Божу справу, це видовище було надто болісним, і я благала ангела відвернути його від мене. Я побачила, що коли Божа справа вимагала частини їхнього майна, вони, подібно до юнака, який прийшов до Ісуса [Матвія 19:16-22.], відходили засмучені; і що невдовзі нищівний бич пронесеться й змете геть усе їхнє майно, і тоді вже буде запізно жертвувати земними благами та складати собі скарб на небі.

Я тоді побачив славного Викупителя, прекрасного і милого, що він залишив царства слави і прийшов у цей темний і самотній світ, щоб віддати своє дорогоцінне життя і померти, праведний за неправедних. Він переніс жорстокі насмішки й бичування і носив сплетений терновий вінець, і в саду пітнів великими краплями крові; коли тягар гріхів усього світу лежав на ньому. Ангел запитав: «Навіщо?» О, я бачив і знав, що це було заради нас; за наші гріхи він усе це витерпів, щоб своєю дорогоцінною кров'ю викупити нас Богіві.

Тоді мені знову було показано тих, хто не бажав жертвувати благами цього світу, щоб спасти гинучі душі, посылаючи їм істину, тоді як Ісус стоїть перед Отцем, покликаючись на Свою кров, Свої страждання і Свою смерть за них; і тоді як Божі посланці чекали, готові нести їм спасенну істину, щоб вони були запечатані печаткою живого Бога. Деяким, які заявляли, що вірять у нинішню істину, було важко зробити навіть таке мале, як передати посланцям власні Божі гроші, які Він позичив їм для управління ними як доморядниками.

Тоді переді мною знову постав Стражденний Ісус — Його жертва і така глибока любов, що Він віддав за них життя; а далі — життя тих, що називали себе Його послідовниками, мали блага цього світу і вважали надто великою справою — допомагати справі спасіння. Ангел сказав: «Чи можуть такі увійти до неба?» Інший ангел відповів: «Ні, ніколи, ніколи, ніколи. Ті, хто не цікавляться Божою справою на землі, ніколи не зможуть співати пісню викупної любові вгорі.»

Я побачив, що швидка справа, яку Бог звершує на землі, незабаром буде скорочена праведністю, і що швидкі посланці повинні поспішати своїм шляхом, щоб розшукати розпорошену отару. Ангел сказав: «Чи всі — посланці? Ні, ні, Божі посланці мають послання».

Я бачив, що справі Божій перешкодили й зганьбили її деякі мандрівники, які не мали послання від Бога. Такі дадуть Богові звіт за кожен долар, який вони витратили на подорожі туди, куди їм не належало йти; бо ті гроші могли б допомогти справі Божій, а через їхню нестачу душі голодували й помирили від браку духовної поживи, яку могли б дати їм Божі покликані й вибрані посланці, якби мали засоби.

Могутнє потрясіння почалося і триватиме, і будуть відсіяні всі, хто не бажає зайняти міцну й непохитну позицію за істину та жертвувати заради Бога й його справи. Ангел сказав: «Чи гадаєте, що когось примусять жертвувати? Ні. Ні. Це має бути добровільна жертва. Щоб купити поле, доведеться віддати все». — Я взивав до Бога, щоб пощадив його народ, дехто з яких неприємні і помирав.

Я бачив, що ті, хто мають силу працювати своїми руками і допомагати підтримувати справу, були так само відповідальними за цю силу, як інші — за своє майно.

Тоді я побачив, що суди Всемогутнього Бога швидко наближаються. Я благав ангела, щоб він заговорив до людей своєю мовою. Він сказав: «Усі громи й блискавиці гори Сінаю не вплинули б на тих, кого не зворушують прості істини Слова Божого; ані звістка ангела не пробудила б їх». Review and Herald, 1 квітня 1850 р.